

Teatermanus

Her finner du manus du kan kjøpe eller få gratis fra Norsk kulturskoleråd.

Norsk kulturskoleråd har ingen mulighet til å etablere noen stor base med egnete manus for kulturskolene. Men har du manus som du vil og kan dele med andre, kan vi være interessert i å betale litt for det, for så å videreformidle det til interesserte kulturskoler.

Merk: Vi tar utelukkende imot og videreformidler manus som foreligger digitalt.

Manusene du finner omtalt, kan du - med unntak for gratismanusene - kjøpe for 250 kroner ved å kontakte via post@kulturskoleradet.no.

Du kan også kontakte kontaktperson for teater; rådgiver Hilde Roald Bern, for mer informasjon. Telefon: 977 90 524. E-post: hilde.roald.bern@kulturskoleradet.no.

Gratismanus

Manus G-01: «Bomber og bananer» av Christin Holm alias Tante Propell

Holms omtale: Med en pangtittel, hauger av engasjement, glede og alvor gjennomførte elever på teaterlinja ved Porsgrunn kommunale kulturskole dette «teater-såpe-krim»-prosjektet.

Alt ble laget i tett samarbeid mellom instruktør og «skuespillere» helt fra bunnen av. Et ønske om en «drømmerolle» dannet persongalleriet til de 19 elevene. Med piloter, terrorister og politi blant rollefigurene, ble det snart naturlig at handlingen utspant seg på en flyplass, som er et ypperlig miljø for en såpeparodi!

Et mystisk par planlegger terror mot Bang Airlines rute 246 til Trondheim. Mannskapet til flyet venter på ombordstigning, og vi blir innviet i liv og skjebner til de som befinner seg i kafeteriaen. Her sitter bestemor som skal besøke sin datter, og en frustrert flyvertinne som prøver å roe flyskrekken. Der dukker det opp en merkelig ung dame som har dilla på banansjokolader og to kamerater som er på utkikk etter søte jenter. I suvenirbutikken er det mange kunder, både med og uten penger, og med helt ulike intensjoner. Politiet får mye å gjøre, og går med på at to ungdommer hjelper til med å spane tyver!

Livet går sin gang på flyplassen hvor personell og passasjerer er intetanende om at den tidsinnstilte bomben aldri kom om bord i flyet, men derimot er midt blant dem!

Litt generelt om manus og oppsetning: Forestillingen tar cirka 45 minutter. Det er 8 gutte- og 11 jenteroller i skuespillet, men i vår oppsetning hadde vi bare 3 gutter i gruppa, så 5 jenter valgte selv å spille gutteroller. Mellom hver scene kan spilles litt overgangsmusikk, live eller fra cd.

Vi valgte å bruke samme musikk til finaledansenummer og under applausen. Billedkunstavdelingen ble engasjert for å lage plakaten og skilter til scenografien: "Bang Airlines", "Check In", "Costalot Café" og "Sky Souvenirshop".

Scenen var enkel med kafeen på venstre side med tre restaurantbord med stoler, og suvernirbutikken til høyre. Inngangen til Bang Airlines og innsjekking var bak midt mellom disse.

Manuset er skrevet delvis på porsgrunnsdialekt, iboende elevenes ulike favorittuttrykk.

Manus G-02: "Klatt i Klatt - den kriminelle malerimusikalen" og "Sju dyr i regnbuen" av Christin Holm alias Tante Propell

Holms omtale: Dette er et tverrfaglig opplegg for kulturskoler og grunnskoler. Størrelsen på prosjektet avhenger av hvilke elevgrupper og lærere som blir med.

- Tegne- og maleelever maler de sju bildene samt eventuelt et Munch-bilde
- Elevene på skriveverkstedet skriver dikt til hvert dyr/bilde
- Instrumental- og sangelever øver inn melodiene
- Teater/dramaelever spiller rollene
- Danseelevne danser de sju dansene

Man kan velge en helaftens forestilling: "Klatt i Klatt - den kriminelle malerimusikalen" eller en liten forestilling: "Sju dyr i regnbuen" (scene 10). Det er mulig å velge ut ett eller flere bilder med tilhørende musikk, bare danseuttrykk eller dikt, og lage kombinasjoner og framføringer etter eget ønske.

Sju dyr i regnbuen - bilder

De sju bildene tar utgangspunkt i regnbuens farger: Rød, oransje, gul, grønn, blå, indigo og fiolett. Vi har valgt ut følgende sju dyr: Edderkopp, ildflye, ulv, firfirsle, pingvin, grevling og perlemusling. Maleriene ble laget på store lerreter (90 cm x 90 cm). En kan male rett på lerretet, men det er også mulig i gruppearbeid at hver elev maler sitt dyr og alt monteres på det store bildet til slutt. Bildene kan settes på staffelier og være en del av scenebildet i en forestilling. Bildene kan også være en egen utstilling. Mange elever kan involveres i dette. Ved oppsetningen med Enebakk amatørteater ble alle skoleklassene i kommunen invitert til å lage hvert sitt bilde. Hvert klassetrinn sin farge. Det resulterte i en fantastisk utstilling i samfunnshuset. I hver forestilling ble det brukt ulike bilder.

Ved Haga skole i Sande, satte sjuende klasse opp forestillingen som avslutningsprosjekt, og alle elevene var med på å lage utkast til scenebildene. En jury valgte ut det endelige uttrykket, og "kunstgrupper" malte bildene som gruppearbeid etter de utvalgte skissene. Skedsmo musikk- og kulturskole brukte kunstgruppene til å male bildene. Munch-bilde står en fritt til å velge, men i teksten står det at det er steiner på bildet. Vi valgte "Piken på stranden".

Sju dyr i regnbuen - musikk

Til hvert bilde er det komponert et kort musikkstykke, fire av disse med sangtekster til. Ved Skedsmo musikk- og kulturskole benyttet vi en trio bestående av to elever og en lærer som orkesterleder. Hvert musikkstykke hadde sitt soloinstrument. Til "Vals for grevlinger" valgte vi trekkspill. To elever øvde inn melodistemmen sammen med læreren sin slik at det var ferdig innøvd før fellesøvelsene startet opp. Titler på de øvrige musikkstykkene er: "Ulvedans" (trombone og sang), "Perlemuslingen" (klassisk gitar), "Edderkoppblues" (trompet og sang), "Ildfluas klage" (fioliner og stemmer), "Glade pingviner" (xylofon) og "Firfislebossa" (fløyte, saxofon, klarinett, sang). Trioen ble benyttet i alle numrene, unntatt "Ildfluas klage" og "Perlemuslingen". I musikalen "Klatt i Klatt" er trioen med i flere nummer som scenemusikere. Sangene finnes også på cd med singbacks. Noter og cd kan bestilles på www.turili.no.

Sju dyr i regnbuen - dans

Dans- og/eller dramaelever kan utrykke de sju bildene gjennom dans. I Skedsmo laget vår danselærer enkel koreografi til hvert bilde. Alle var svært ulike, slik at det ble en spennende forestilling. Under dansen ble billeduttrykket vist på bakveggen ved hjelp av powerpoint - en flott scenografisk effekt. I avslutningsnummeret er det lagt opp til at alle danser med i feiende sambarytmer. Kostymene kan være enkle, og i farger som passer hvert bilde. På Haga skole laget sjuendeklasseelevne koreografien selv.

Sju dyr i regnbuen - dikt

Diktene som er med i scene 10 er laget av elever fra Haga i samarbeid med forfatteren. Disse er ment som forslag og kan skrives om. Det er en fin norskoppgave, og kan være en kreativ utfordring for aktørene i prosessen.

To manus

Et lite manus: "Maleriutstillingen"

Handling: Maleklubben Klatt i Klatt lager og setter fram bildene til sin utstilling "Sju dyr i regnbuen". De er alle svært opptatt av fargen de har valgt og de er alle enige om at de ikke kan klare seg uten regnbuens farger, noe de uttrykker i den glade fargesangen sin.

"Klatt i Klatt" - den kriminelle malerimusikalen

Handling: Maleklubben "Klatt i Klatt" skal avholde utstillingen "Sju dyr i regnbuen". For å sette en spiss på arrangementet, vil de to søstrene i Kråkeslottet låne ut sitt klenodium; et ekte Munch-maleri. Men uvedkommende vet at det er ekte diamanter skjult i rammen på dette Munch-bildet! Dagen før åpningen rømmer en beryktet kunsttyv fra fengselet. Så dukker det opp en luguber forsikringsagent som ser muligheten til et kupp og allierer seg med politikammerets makeliganlagte sekretær, for begge drømmer om et cruise. Når

utstillingen annonseres i lokalavisa er det også et par andre kunstinteresserte tyver som våkner til liv. Dermed er det duket for spennende forviklinger.

Ta gjerne kontakt med oss, om du har noe å spørre om:

Christin "Tante Propell" Holm (manusforfatter og teaterpedagog)

Telefon: 920 31 416 / e-post: chho2@online.no

Turid Lisbeth Nygård (komponist, kunstpedagog og lærer i skrivekunst)

Telefon: 974 88 088 / e-post: turili@online.no / hjemmeside: www.turili.no

Manus G-03: "Et juleeventyr" av Frøydis Rui-Rahman

Mangler omtale.

Manus G-04: "Et lys i mørket - Luciaspillet" av Frøydis Rui-Rahman

Mangler omtale.

Manus for salg

Manus S-01: "Da jula var i fare" av Olla Rypdal

Rypdals omtale: Som mangeårig teaterlærer i kulturskolen møter jeg stadig behovet for manus som er tilpasset elevgruppene jeg jobber med. Dette er ofte så og si umulig - så i likhet med mange andre teaterlærere blir det til at en må lage og tilpasse stoffet selv. Det er ut fra dette behovet "Da jula var i fare" ble til.

Dette stykket er ment å ha en historie med både alvor og humor - med mange av de ingrediensene som hører jula til. Stykket kan spilles med få aktører - og mange (sist satt opp med 70 barn i alderen 6-12 år). I utgangspunktet er det tilpasset aldersgruppen 1.- 7. klasse. Men jeg har også spilt det med barnehagebarn - riktig nok noe forenklet.

Noen ganger har kulturskolen stilt med orkester til oppsetningen, for eksempel skolens andreårsaspiranter - og folkemusikkgruppe med trekkspill og fele. Men like ofte har jeg brukt ferdig innspilt musikk. Hvis oppsetningen har mange aktører, har jeg valgt en veldig enkel scenografi med svart bakgrunn - hvor lyssettingen har stått for det meste av stemningen. Scenen er ofte delt i tre: på den ene siden fyrstens slott - på den andre siden nissehuset. Midt på veksles spillet mellom nisseverksted, nissemore, huset i skogen og hjemme hos Sarah.

Dette er et stykke med en del tekst. Ønsker en å sette et opp med relativt små barn, kan det være nyttig å forenkle ved å legge inn en fortellerrolle som kan sikre framdriften i handlingen.

Manus S-02: "Mordene på Ashdale" av Ørjan Wicklund

Wicklunds omtale: På det gamle engelske slottet Ashdale bor bestemor Ashdale sammen med butleren sin. Der bor også datteren hennes, og svigersønnen og de to barna deres. Ingen av disse gidder å få seg et arbeid, for bestemor er rik og de kan leve på pengene hennes. Nå venter de bare på at hun skal dø slik at de kan få arve alle pengene. Alt dette har bestemor Ashdale skjønt, og hun har bestemt seg for å sørge for at det ikke er hun som dør først...

Men bestemor har en halvsøster som mener at det er hun som har retten til bestemors penger, og hun tenker ikke vente på noen arv. Hun vil ha tilbake pengene sine med en gang. Så hun har skaffet seg en morder og tatt seg jobb på slottet Ashdale som vaskehjelp...

Så blir den ene etter den andre myrdet på slottet Ashdale. Men hvem er det som myrder hvem? Politiinspektøren skjønner ingenting, og til slutt er alle unntatt en blitt myrdet. Men den som er igjen er ikke morderen...

Rolleliste: Journalisten, Bestemor A., Rebekka, butleren, Sylvi A., Herr A., Gabrielle, Pico, vaskehjelpen, politiinspektøren. Handlingen utspiller seg på slottet Ashdale. Tiden er nåtid.

Manus S-03: "Det blå egget", kinesisk eventyr tilrettelagt for kulturskolen av Olla Rypdal

Rypdals omtale: Dette er en dramatisering fritt fortalt etter et gammelt kinesisk eventyr. Det er skrevet for 15 aktører i alderen 8-13 år. Alle aktørene bytter på rollene - siden alle er svartkledde, er det bare hodebekledningen som angir rolleskifte. Bare når de er i fortellerrolle har de ingenting på hodet.

Kulissene er enkle: en stol midt i scenebildet, drapert med rikelig rødt silkestoff. Denne stolen fungerer som trone og seng for fyrstinnen. På gulvet, til venstre, på skrå ut fra stolen ligger et langt, blått silkestoff med 5 hull - til aktørenes hoder. I tillegg en flott hatt i blåfarger, med glitrende pynt og fjær - og en blå halvmaske.

På den andre siden av stolen, på gulvet, til høyre ligger et langt grønt silkestoff - også det med fem hull, og en grønn/blå "uhyremaske".

På hver side av stolen ligger hatter til tjenerne (kalotter i ulike farger), hjelmer til soldatene og hatter til Gamlemor og Gamlefar. Alle aktørene er på scenen hele tiden mens spillet foregår. Poenget med å skifte roller på denne måten er å formidle fart og energi! Her gjelder det å holde styr på hattene!

Rollene: Fyrstinne Ki Ho Nai, Tjener Li, Gamlemor, Gamlefar, Den Blå Dragen, Sjøuhyret, Drapeprinsessa, Tjenere, Soldater.

De 15 aktørene er angitt med tallene 1-15.

Historien starter med at den første aktøren kommer springende fram på scenen og roper ut sin replikk til publikum, men har knapt uttalt den før neste aktør kommer springende og dytter den første bort for å få framført sin replikk.

Manus S-04: "Kor vart det av jula" av Rune Belsvik

Vår omtale: Rune Belsvik har på oppdrag frå Stiftinga Rasmus Løland-markeringa skrive dramatiseringa "Kor vart det av jula" for kulturskular. Rasmus Løland blir rekna som barnebokpioneren som heva barnelitteraturen frå den oppdragande moralske "Margrethe Munthe"-tradisjonen til realistisk barnelitteratur. Han tok barnet på alvor, og såg verda gjennom barnet sine augo. Difor er forteljingane hans like aktuelle i dag.

Belsvik har teke utgangpunkt i boka "Kor vart det av jula", men òg brukt stoff frå fleire av Løland sine kortare forteljingar som står i den nyleg utkomne boka "Gutar". Handlinga går føre seg julafta og dagane før, ein gong på 1880-90-talet. Om den ytre rama er fjern frå dagen i dag, er ikkje handlinga det. Ungane har dei same kjenslene i dag, og vil kjenna seg att.

Manus S-06: "1001 natt (fire eventyr i en rammefortelling)" dramatisert av Olla Rypdal

Rypdal om rammefortellingen: Tanken bak denne lille samlingen med eventyr var å ha en felles forestilling med alle aldersgruppene, med eventyr tilpasset hver gruppe. Hvert enkelt eventyr kan like godt vises for seg selv, som egen forestilling. To av dem er kjente, de to andre kanskje mindre brukt. Eventyrene bindes sammen av Kong Sjeheriar og Sjeherasad - og et knippe gjøglere.

Det første stykket "Fiskeren og ånden", er beregnet på de yngste - og har enkle replikker. Det siste stykket, "Tre søstre", har lengre fortellersekvenser, kombinert med skygge. I manuset er Sjeherasad forteller - men fortellerrollen kan like godt tillegges for eksempel gjøglerne, Dervisjen, eller kanskje den gamle kona?

Stykkene kan spilles både av mange og få. Er det en liten gruppe elever kan man la elevene ha dobbeltroller, for eksempel tjenere/selgere, osv. Er man mange, øker man tjenerstab, vakter, gjøglere, dansere, osv.

Scenografien gjøres enkel, noe som er nødvendig fordi mange grupper og skuespillere skal inn og ut av scenen gjennom hele forestillingen.

Om det er plass, kan kongens seng stå fast i et hjørne av scenen, inn og ut av fokus ved hjelp av lyset. Sengen kan også være et par fargerike puter som kongen og Sjeherasad tar med seg inn og ut, om plassen er begrenset.

En skyggeskjerm (treramme trukket med et par lag akryl) kan stå fast i bakgrunnen midt på scenen, eller monteres hjul på - her kommer ånden fram i bl.a. "Fiskeren og Ånden" - den kan ellers være bakgrunn med lys, silhuetter, eller projiserte sjablonger. Kanskje silhuetten av Bagdads takkupler? Man kan også velge en skyggeskjerm som heises opp og ned etter behov, om man har takhøyde og teknikk til stede for det.

Andre kulisser kan være en stol dandert med fargerike silkestoffer som kongetrone. Dette er nok til å illustrere slottet. Plassen ellers trengs til handling og dans.

Markedsplassen kan bestå av et par enkle trebenker som er lett å flytte, eller bare rekvisitter: store kurver fulle med stoff, frukt, smykker osv.

Øvrige scener illustreres med kun det nødvendige av rekvisitter. Fokuser på lys og farger, og gjerne bugnende mengder silkestoff. Enkle, men fargerike kostymer.

Angående tilhørende musikk: De vedlagte cd-platene er vedlagt som forslag - og laget med tanke på de forestillingene jeg selv har hatt. De har blitt brukt i mange sammenhenger, og er ikke nødvendigvis kronologisk i forhold til handlingen. Bruk tid på å lytte - og bruk sporene etter eget behov.

Manus S-07: "Skjegget i postkassen" av Sigrun Thorsen Arnesdotter

Thorsen Arnesdotters omtale: Emma og Trine skal hente posten, men i stedet finner de et skjegg! De klatrer oppi postkassen, og kommer plutselig til Eventyrland. Det viser seg at skjegget de har funnet er magisk og at det beskytter Eventyrland mot den onde hekse Hekse-Guri fra Marerittland. Nå må de gi skjegget tilbake til han som eier det, før Hekse-Guri kommer og tar over!

Stil: Manuset er skrevet i eventyrstil. Alle rollene har replikker, i større eller mindre grad. Noen roller er mer krevende enn andre, og bærer mye av handlingen gjennom kommunikasjon direkte ut til publikum. Dette gjelder spesielt menneskebarna og dvergene.

Målgruppe: Stykket passer som familieforestilling, med barnepublikum ned i 2-3 årsalderen. Stykket har tidligere vært spilt av elever i alderen 8-16 år.

Varighet: Stykket varer i ca. 30 minutter.

Musikk: Stykket inneholder noen få sanger, som er omskrevne versjoner av "Jeg gikk en tur på stien" (synges av huldrene og gullflette), "Bjørnen sover" (den onde hekse, ny tittel er "Trylle Trolle Heksebolle"), "Se min kjole" (synges av blomsterfeene), "Eventyrvisa" (synges av alle)

Sangene kan enten synges a cappella eller med enkelt akkompagnement fra f.eks piano og fløyte/fiolin, enten av lærere eller andre kulturskoleelever.

Det er også fint om det ligger noe instrumentalt under deler av handlingen, for å hjelpe å sette stemningen i ulike scener, og for å passe på at scenskiftene ikke blir for kjedelige.

Roller:

Det er 18 roller i stykket: Emma (storesøster), Trine (lillesøster), Gråskjegg og Dverge-Line, Brumle (en liten bjørn), Hoppi (en liten kanin), Hulde (en stor huldrejente), Silde (en mellomst huldrejente), Gullflette (en liten trolljente), Veslefrikk (en spillemann), Hekse-Guri (den onde hekse), Bøllefrø (den onde heksas trofaste undersått), Mygg (en tusse), Mold

(enda en tusse), Mose (og enda en tusse), Dronning Sølvi, Tiril (en blomsterfe), Lilje (enda en blomsterfe).

Det er mulig å kutte ned på rolletallet ved å f.eks slå sammen enkelte av rollene, eller utvide rolletallet ved å legge til flere dyr, flere tusser, flere huldre, flere blomsterfeer og flere onde undersåtter.

Scene:

Jeg har selv satt opp stykket som intimforestilling, dvs. i teaterrom med plass til 100-150 publikummere i maksimalt åtte meter avstand fra scenen. Dermed har det ikke vært behov for mikrofoner/mygger, verken for replikker eller sang.

Vi laget skogsbakgrunner på store skillevegger da vi satte opp stykket – dermed kan ulike rekvisitter og småkulisser som møbler, samt alle aktørene når de ikke er i spill, være gjemt bak skilleveggene.

Elevene laget scenografi og kostymer selv da vi satte opp stykket, og vi tok utgangspunkt i stereotype eventyrfigurers utseende da vi laget kostymene. Skilleveggene lot vi få littegnese-epreg over seg, med myke linjer og masse farger.

Dere står fritt til å legge til eller trekke fra sanginnslag, rollefigurer og replikker. Bruk gjerne manuset som et utgangspunkt og sett deres eget preg på det.

Mer informasjon?

Jeg kan kontaktes på tlf. 959 76 549 eller sigrunth@hotmail.com hvis dere har spørsmål eller liknende.

På jakt etter noe annet? Jeg skriver stykker på bestilling. Har dere et spesielt ønske om tema, rollefigurer, antall roller, målgruppe, sjanger osv., kan jeg kontaktes for en avtale om et skreddersydd stykke til deres gruppe.

Manus S-08: "Espen Askeladd og Dovregubben" av Sigrun Thorsen Arnesdotter

Thorsen Arnesdotters omtale: Et eventyr i kjent stil, hvor en grådig konge lover bort datteren sin til han som klarer å jage trollene ut av kongeriket, og dermed sørge for at kongen overtar trollene sin skjulte skatt. Blant alle de som prøver seg, er Espen Askeladd – og han er mye lurere enn alle de andre... Manuset er basert på et eventyr som en av elevene skrev i skolestil da han gikk i sjuende klasse.

Stil: Manuset er skrevet i eventyrstil, med en forteller som binder det hele sammen og bærer mye av fremdriften. Dette er den mest krevende rollen. Alle rollene har replikker, i større eller mindre grad.

Målgruppe: Stykket passer som familiefeststilling, med barnepublikum ned i 3-4 årsalderen. Stykket har tidligere vært spilt av elever i alderen 5-15 år.

Varighet: Stykket varer i ca. 30 minutter.

Musikk: Stykket inneholder noen få sanger, som er omskrevne/redigerte versjoner av "Jeg gikk en tur på stien" (synges av fortelleren), "Dovregubbens Hall" av Edvard Grieg (synges av Per, Pål og Espen Askeladd), "God Save The Queen", Englands nasjonalsang (synges av kongen). Sangene fremføres med enkelt akkompagnement fra piano, enten av lærere eller andre kulturskoleelever. Eller kanskje et av trollene kan være musiker?

Det er også fint om det ligger noe instrumentalt under deler av handlingen, for å hjelpe å sette stemningen i ulike scener, og for å passe på at sceneskiftene ikke blir for kjedelige. Spesielt når det stelles i stand eventyrbryllup i slutten, når Askeladden lurert trollene osv.

Roller: Det er 14 roller i stykket: Sju troll, Per, Pål og Espen Askeladd, Kongen, Prinsesse Ville, Tjener, Forteller.

Rolletallet kan redigeres ved f.eks. å dele opp fortellerrollen til to fortellere, legge til en mamma til brødrene Per, Pål og Espen, legge til en dronning, flere tjenere, og flere troll. Kan også legge inn dyrefigurer, og slik utvide handlingen litt også. Bruk fantasien.

Scene: Jeg har selv satt opp stykket som intimforestilling, dvs. i teaterrom med plass til 100-150 publikummere i maks 8 meter avstand fra scenen. Dermed har det ikke vært behov for mikrofoner/mygger, verken for replikker eller sang.

Vi dekorerte skillevegger som skogsbakgrunn, Per, Pål og Espens hus og inngang til trollenes hule. Skilleveggene var på hjul og kunne snus, dermed kunne vi ha ulike dekorasjoner på hver side. I tillegg hadde vi sceneteppe på sidene som aktørene gjemte seg bak når de ikke skulle være på scenen.

Fortelleren var kledd som en eventyrlig turgåer, med bukseseler, knickers og rutete skjorte. Brødrene Per, Pål og Espen var kledd ganske likt, bare at Espen var litt finere, med hvit skjorte og rød vest (nesten som en bunad). Kongen og Prinsessa var stereotype eventyrkarakterer; Prinsessa hadde stor rosa kjole, kongen hadde blå klær og en stor, blå kongekappe. Begge hadde selvfølgelig flotte kroner. Tjeneren hadde svart/ hvit tjeneruniform. Trollene var kledd i brune/ svarte grunnkostymer med oppklippede striesekker utenpå. Vi hadde laget parykker til dem av sammenknyttede strømpebukser som vi hadde tredd grå, svarte, brune og oransje garntråder gjennom. Vi hadde festet ekstra øyne i pannen på dem med å male isoporkuler (i øyestørrelse) som øyne og festet disse med borrelås til parykkene.

Dere står fritt til å legge til eller trekke fra sanginnslag, rollefigurer og replikker. Bruk gjerne manuset som et utgangspunkt og sett deres eget preg på det.

Mer informasjon? Jeg kan kontaktes på tlf. 959 76 549 eller sigrunth@hotmail.com hvis dere har spørsmål eller liknende.

På jakt etter noe annet? Jeg skriver stykker på bestilling. Har dere et spesielt ønske om tema, rollefigurer, antall roller, målgruppe, sjanger osv., kan jeg kontaktes for en avtale om et skreddersydd stykke til deres gruppe.

Manus S-09: "Turboshow" av Sigrun Thorsen Arnesdotter

Thorsen Arnesdotters omtale: Dette er en sammensetning av seks korte komiske stykker:

- 1) Fiskeskrøna (5 fiskere som venter på napp...)
- 2) Dette er et ran! (et litt annerledes butikkran, 5 roller)
- 3) Når venner slår opp (2 venninner som er ferdige med hverandre, 2 roller)
- 4) Tunfiskterapi (en terapitime etter et mislykket handleforsøk, 2 roller)
- 5) Prince Charming Anonymous (4 prinser på et venterom, 5 roller)
- 6) Legeskrekkmuskelen (en unødvendig operasjon, 3 roller)

Meningen med disse korte manusene er ikke at dere skal måtte følge dem slavisk – legg til, trekk fra, dikt nytt! Gjør som dere vil for at deres show skal bli best og morsomst mulig!

Målgruppe: Passer best for eldre barn og ungdommer, både når det skal spilles og fremføres. Har vært fremført av elever i alderen 12-16 år.

Varighet: Forestillingen samlet kan vare i ca. 45 min.

Musikk: Forestillingen inneholder ingen sanginnslag, men det bør brukes musikk som virkemiddel for å underbygge handlingen. Dessuten bør det være musikk mellom hvert innslag, slik at skiftene ikke blir kjedelige.

Roller: Det er i alt 22 roller. Men forestillingen kan spilles av langt færre elever, da noen kan ha roller i flere av kortstykkene.

Scene: Da jeg satte dette opp med egne elever, hadde vi en nøytral scenebakgrunn som kunne fungere for alle kortstykkene. Så hadde vi enkle møbler og rekvisitter som lett kunne bæres/ trilles inn og ut for hvert stykke.

Vi fant kostymer som gjorde karakterene som "ekte" som mulig; lofotfiskere med sydvester, støvler og islendinger, ranere i svart og med finlandshetter, lege i kirurgdrakt, prinser i stereotype prinsekostymer, osv...

Dere står fritt til å legge inn sanginnslag, legge til eller trekke fra rollefigurer og replikker. Bruk gjerne manusene som utgangspunkt og sett deres eget preg på det.

Mer informasjon? Jeg kan kontaktes på tlf. 959 76 549 eller sigrunth@hotmail.com hvis dere har spørsmål eller liknende.

På jakt etter noe annet? Jeg skriver stykker på bestilling. Har dere et spesielt ønske om tema, rollefigurer, antall roller, målgruppe, sjanger osv., kan jeg kontaktes for en avtale om et skreddersydd stykke til deres gruppe.

Manus S-10: "Reveenka" av Ann-Olaug Eilertsen

Eilertsen omtale: Reveenka er et av våre kjente og kjære eventyr, som de aller fleste kjenner godt. Her er eventyret gjort om til et skuespill for åtte elever i alderen femte til sjuende klasse, hvor elevene får øvet på replikk læring, bevegelse på scenen og raske kostymeskiift.

Jeg bruker mye lydkulisser som stemningsskapende og fortellende effekt. Alle lydklippene er skrevet inn i manuset. Det kommer tydelig fram når lydklippet skal spilles og hvor mange sekunder det skal stå på. Jeg har laget ei spilleliste i Spotify til dette teaterstykket.

Kjernen i eventyret er beholdt, men jeg har gjort noen endringer. Jeg har blant annet skrevet inn to trær som fungerer som fortellere. Disse to står på scena hele tida, og har ganske mange replikker. Frierne kommer inn på scena en etter en fra trærnes venstre side og beveger seg foran dem på vei mot reveenkas hus som står helt til høyre for trærne. Trærne er kledt i brun bukse og grønn langarmet genser. I hendene holder de ekte greiner drapert med grønne stoffremser. Når de ikke snakker, holder de greinene foran ansiktet, når de snakker senker de armene. De «vaier i vinden» til musikken.

Reveenkas hus er bygget opp ved hjelp av to skillevegger. Der er en «vedovn», en vedkurv, en stabel ved og en stol til enka. Når handlinga foregår i revehuset er de opplyst av en spot. Når handlinga foregår i «skogen» er huset mørklagt, og skuespillerne kan - nesten ubemerket - snike seg bak scena og kle seg om til en annen rolle.

De tre frierne: ulven, bjørnen og reven har fått understreket sin personlighet gjennom musikk, bevegelser og kostymevalg. Alle har de et ønske om å sjarmere reveenka i senk, - noen har litt mer tro på sin egen sjarm enn andre. De beveger seg rytmisk over scena til musikken som er valgt til hver av dem. Og alle tre bringer de med seg en gave til Reveenka. Hun er like sorgtung i dette stykket som hun er i eventyret, og i tillegg er hun ganske så umulig både å imponere og sjarmere. Utfordringa til eleven som har denne rollen er å holde seg alvorlig/gråtende og overlegen/overbærende.

Tjenestejenta Korse og den spretne Haren er de to rollene som er nærmest opp til Ivo Caprinos kjente filmatisering av eventyret.

Gjennom øvinga av skuespillet ytret elevene mine et ønske om å få inn mer humor i stykket. Vi ble enige om å la flere kjente figurer forville seg inn i fortellinga. Derfor dukker også Rødhette, James Bond og Gullhår opp på raske og særdeles uventede visitter - til store latterbrøl fra publikum.

Skuespillet er gjort om til nordnorsk, med stedstypiske kommentarer, ord og vendinger.

Skrevet for framføring i Karlsøy kulturskole våren 2012.

Mer informasjon? Kontakt Ann-Olaug Eilertsen

Adresse: Øvre Kardemomme 6, 9130 Hansnes

E-postadresse: anneil@online.no

Telefon: 413 08 686

Manus S-11: "Snehvit og de 7 hiphopdvergene" av Kristin Røe Isaksen

Røe Isaksens omtale: Skrevet etter inspirasjon fra skolens barneteater, sanggrupper og hiphopdansegruppe. Hvordan ville historien om Snehvit og de syv dvergene vært om den hadde vært skrevet i 2012? Forestilling baserer seg på den originale historien om Snehvit som i frykt for å bli drept av dronningens utsendte, rømmer til skogen og finner tilflukt hos dvergene. Men handlingen er satt til dagens samfunn og New York-gettoen.

Speilet er blitt en iPod, dronningen har funnet seg en personlig stylist i Jon Thomes, Snehvit har fått en samvittighet, dvergene driver et dansestudio og er hiphopere, og har skaffet seg vaskehjelp. Og drømmepriksen er selvfølgelig Justin Bieber. Jegeren er erstatter med tre politimenn, den ene slem. Og som det meste i 2012 blir alt rapportert gjennom media og journalister. Dette er en historie fylt av herlige karakterer, mye humor og galskap.

Forestillingen er laget som et samarbeid mellom dansegrupper, teatergrupper og sanggrupper. Det er primært teatergruppene som driver historien fram. Men historien forsterkes ved bruken av sanger, musikk og dans.

Spilletid: to akter, ca. 90 min.

Aldersgruppe: fra 7- 16 (de minste passer best i et kor).

Roller: 35, ca. 27 store roller, resten småroller, i tillegg kommer dansere og korister/solister.

Scenografi: enkel, et lerret bak på scenen hvor forskjellige bilder illustrerer hvor vi befinner oss og en seng til Snehvit.

Kostymer: enkle, siden forestillingen er i moderne tid, kan elevene stort sett bruke klær de har hjemme.

Musikk: Det brukes mye moderne musikk/ sang. Hvilke sanger som brukes kan dere selv bytte ut utifra hvilke sanger elevene liker og som er populære. Det er fint mulig å putte inn flere låter enn det som er beskrevet i teksten. Vi brukte: Tøff i pysjamas, Jay Ho (Pussycat Dolls), Natasha Bedingfield, Snakke litt (admiralP), Slapp reggae (Trond Viggo) i tillegg til flere låter av Justin Bieber og instrumentallåter som stemningsskapende.

Det meste av musikken synges av kor/solister.

Danserne er primært hiphop-danseklasser.

Ta kontakt hvis noe er uklart eller dere har spørsmål:

Kristin Røe Isaksen, krisri82@hotmail.com / 957 26 260.

Manus S-12: "De fire dukkene" av Kristin Røe Isaksen

Røe Isaksens omtale: Basert på boka "De fire dukkene" av Gabriel Scott. Dukkene Liv, Gerd, Ruth og Hansemann blir dårlig behandlet hjemme og bestemmer seg for å rømme

hjemmefra. På deres ferd ut i den store verden møter de mange rare, annerledes og noen skumle skapninger. De møter blant annet vårnissene Per Snik og Per Smyg som ønsker å gifte seg med jentene, og når Hansemann kommer i veien forvandler de han til en hane. De forviller seg til engas hvor lysalvene bor og snubler rett inn i huset til de onde tåkedronningene. Alt mens mannen i månen følger med i sølvkikkerten sin.

Forestillingen er en typisk familieforestilling, med mange sjarmerende og spennende rollefigurer. Forestillingen er primært en ren teaterforestilling, men det er også mulig å legge inn elementer av dans og musikk om ønskelig.

Spilletid: to akter, totaltid ca 80 min.

Aldersgruppe: 8-16 år.

Roller: 28 roller, 8 gutteroller, 20 jenteroller. Men flere av rollene kan spilles av begge kjønn. 12 av rollene er litt større enn de andre.

Musikk: Det er ikke lagt opp til mye bruk av musikk, kun for å forsterke elementer.

Scenografi: Det er helt fritt opp til hver enkelt hvordan en ønsker å løse scenografien, men jeg brukte to plattinger med forskjellig høyde på hver sin side av scenen, dekt i svart. Av andre ting en vil trenge er en stige, et bur og en seng de viktigste. Resten av stemningen som skapes kan enkelt gjøres med lys og farger, grønt på engas, hvitt inne hos dukkene og rødt hos tåkedronningene.

Ta kontakt hvis noe er uklart eller dere har spørsmål:
Kristin Røe Isaksen, krisri82@hotmail.com / 957 26 260.

Manus S-13: "Den lille Edvard Grieg" av Nina S. Matzow

Matzows omtale: "Den lille Edvard Grieg" handler om hans barndom og familie, hans utdanning, hans møter med sentrale mennesker som skulle få stor betydning for han. Den har et linjært handlingsforløp, men kan selvfølgelig kastes om på. Utdypes og utelates. Slik den er nå varer den i ca. 35-45 min.

Dette stykket er skrevet for Nesodden kulturskole/teater avdelingen i forbindelse med Edvard Grieg Jubileet i 2007. Stykket ble oppført tre ganger i den forbindelse sammen med klaverelever (for ungdomsskoleelever og foreldre). Man kan selvfølgelig gjøre seg helt uavhengig av et slikt samarbeid. Selv har jeg brukt tilleggsmusikk for sceniske uttrykk jeg ønsket å ha. Teksten er skrevet som en serie tablåer hvor skuespillerne går inn og ut av spillet - inspirert av Brecht og drives frem av naturlig tids kronologi.

Alder: 10-13 år.

Antall: 5.

Scenografi/rekvisitter: gjennomsiktige paraplyer, en stol, et stort hvitt stoff, en baby dukke, et musikkhefte, en lekehest, en skisseblokk og store fargeblyanter, fiskekaker på et fat, blomsterbukett, to store hvite kles kurver til å ha rekvisitter oppi.

Kostymer: Dette er en hvit forestilling.

Musikk: Hentet fra cd-ene "New Conception of Jazz" og "Flåskkvartetten med Freddie Walding". Og selvfølgelig Griegs egne komposisjoner.

Sceneanvisningene er enkelt skrevet siden jeg selv har instruert stykket. Det er vel det som er vesentlig for alle som jobber i kulturskolen; å arbeide fritt både med hensyn til mengde og alder på elever, tekst grunnlag samt scenisk utforming.

Med andre ord; teksten er ikke på noen måte "hellig". Føl deg fri til å dikte videre, utelate scener, skrive nytt. Tilpass på den måten som er nødvendig for deg.

God fornøyelse!

Manus S-14: "Mens vi venter på Sokrates" av Nina S. Matzow

Matzows omtale: "Mens vi venter på Sokrates" er en absurd og munter fortelling som handler om institusjonen Skole som i sitt vesen ikke evner å tilby likeverdige opplæringsmuligheter. Sett gjennom menneskelige dyr om hvordan Skole opprettholder gamle holdninger og ikke tar hensyn til ulike forutsetninger for det å lære. Skole som institusjon er med på å opprettholde gamle holdninger om Kunnskap/Læring. Forestillingen er holdt i en absurd og munter tone.

Varighet: Ca. 45-50 minutter.

Antall skuespillere: Stykket ble skrevet for ni kulturskoleelever i en alder av 10 -13 år.

Scenografien: 1 stor gardin trapp midt i scenegulvet som var området til rollefiguren Lærer (pinnsvinet). Trappen ble brukt til inn- og utganger, klatring også. I tillegg brukte jeg et digert stoff over scenen til å markere aktivitetene/fagene til elevene; som vann, idrettsbane. Skuespillerne "jobbet" med stoffet underveis.

Kostymer: Noen "dyre" kostymer fikk jeg sydd til denne forestillingen. Personlig foretrekker jeg kostymer som er antydnet slik at karakterene kan lettere oppfattes som mennesker.

Rekvisitter: Som du måtte finne på.

Musikken: Fra "Dyrenes karneval" av Camille Saint-Saens (cd).

- Flyving – nr 10 eller nr 1
- Løping – nr 3
- Hopping – nr 2
- Svømming – nr 13

Bruk stykket som det passer deg!

Manus S-15: "Snødronningen" av Frøydis Rui-Rahman

Rui-Rahmans omtale: "Snødronningen" er basert på eventyret til H.C. Andersen ved samme navn. Jeg skrev dette manuset egentlig til en niendeklasse på Steinerskolen i Bærum da de skulle sette opp en familieforestilling på et julemarked. Men det endte med at jeg satte opp stykket med teatergruppene mine som var under ungdomsskole alder i stede. Det var 30 skuespillere med i oppsetningen til slutt, men de minste øvde uten de store frem til intensivperioden. Dette ble en fin juleforestilling som trakk et stort publikum.

Jeg tror stykket egner seg for et samarbeid mellom alle teatergruppene i en kulturskole i tillegg til med billedkunst og kanskje noen musikere. Vi samarbeidet med billedkunst der de laget plakat, dekorerte lokalet og kom med bidrag til scenografien. Da jeg skrev stykket forsøkte jeg gjøre en rettferdig fordeling av roller til barn med ulike ferdigheter, ønsker og alder. Jeg blandet en fast struktur med noen scener der det er plass til improvisasjon. Vi løste mange av de sceniske utfordringene med lys og lyd.

Sammendrag: Snødronningen har bestilt et spesielt speil av djevelen, men da hun skal hente det blir det knust av smådjevle. Hun gir da sine snøfnugg ordre om å spre støvet fra glassbitene ut i verden slik at de som får bitene i øynene blir onde og kalde i hjertet. Snøfnuggene utfører ivrig ordren og dette får Gerda og Kaj merke. Kaj blir ond og rømmer så fra Gerda og bestemoren.

Gerda drar så på en eventyrlig reise for å finne igjen sin bror/bestevenn. Hun møter mange rare figurer på veien. De er både til hinder og til hjelp. Til slutt finner hun Snødronningens borg og befri alle barna Snødronningen har tatt til fange og dermed også Kaj. Heltinnen berger det gode fra det onde. Mange muligheter til sang og dans her også for den som ønsker og kan putte inn det.

Aldersgruppe: 6-16 år.

Rolleliste: Djevelen, Smådjevle, Snødronningen, Snøfnuggene, Kaj og Gerda, Bestemor, Den gamle damen, Prinsen og Prinsessen, Røverne, Røverjenta, Jenta fra Nordpolen, Barna, diverse småroller.

Spilletid: 60-75 minutter (pause anbefales).

Sceniske virkemidler: Lyd og musikk (master-cd finnes). Lyset er viktig her.

Scenografi: Fri fantasi. Eksempel: Hvite tepper hengende fra taket med påtrykk av snøkrystaller. De kan lyssettes slik at de skifter stemning.

Rekvisitter: Speil på ben bak et forheng/teppe / glassbiter / glitterstøv i fin boks / piknikkurv med mat / blomster og kurv med blomster / ball eller strikk / rullator eller sparkesykkel med kurv; inneholdende kakaokopper, termos, strikkesøy, dorull / kjelke på hjul / busker / juletre

/ snømann / vafler / sminke og sminkepung / hårbørste / drillstav/våpen, vaskestamp / vaskebrett og gummihansker samt noe å vaske / bamse / sovemaske / snøballer / nett / stokker / kniv og gaffel / tau / soveposer.

Frøydis Rui-Rahman: Tlf: 909 65 292 / e-post: post@froydis.no.

Manus S-16: "Peer Gynt" av Frøydis Rui-Rahman

Rui-Rahmans omtale: Dette er en forkortet versjon av "Peer Gynt" med fire faste roller og resten av teatergruppen i flere av de andre rollene.

Det er skrevet for en gruppe på 10-15 ungdommer fra 14-18 år.

Spilletid er ca. 1 time.

Jeg har lagt mye jobb i å lage en god dramaturgi, så stykket bør spilles slik jeg har skrevet det. I manuset finner en forslag til hvor det kan settes inn musikk/lyd. Det er lagt opp til enkel bruk av rekvisitter og scenografi her slik at skuespillerne ikke har for mye å "gjemme seg bak."

Regi- og sceneanvisningene mine kan andre instruktører gjøre som de vil med, men vi erfarte at det var flyt i disse. Mulighet for å putte inn en engel og en djevel som Peer alltid har med seg. De kan ta noen av Peers replikker. Disse kan være hans samvittighet og hans djevel.

Da vi spilte dette benyttet vi kun norsk folkemusikk og lydeffekter som lydkulisser. Dette var en introduksjon til mine elever i analyse og tolkning og i et Stanislavskij basert rollearbeid for de mest avanserte av skuespillerne.

Det er et poeng med dette manuset at skuespillerne selv lager liste over rekvisitter og finner mulige scenografiske løsninger synes jeg. De kan også være med i å bestemme uttrykket i kostymene i forhold til tolkningen de har valgt. Det er fint å benytte anledningen til å ansvarliggjøre dem og lære dem hvordan en produksjonsprosess fungerer. Stykket fungerte godt i en gruppe med ulikt nivå på skuespillerne og der ambisjonene deres varierte veldig.

Ta kontakt hvis du lurer på noe mer.

Frøydis Rui-Rahman: Tlf: 909 65 292 / e-post: post@froydis.no.

Manus S-17: "Kremmeren og (ape-)kattene" av Frøydis Rui-Rahman

Rui-Rahmans omtale: Dette er opprinnelig et eventyr og det egner seg best med barna mellom 6-9 år. Jeg anbefaler instruktøren å fortelle barna eventyret først og deretter ikke gi ut noe manus. Etterliknelsens kraft er enorm i denne alderen og de husker replikker man har pugget sammen.

Reglen i stykket gjøres av alle; den blir en viktig inngang til å huske og til arbeidet som kommer senere med takt, rytme, diksjon og stemmebruk. Fellesskapet i å si reglen helt likt,

er en fin pekepinn for gruppens samarbeid. Tanken er at alle barn er med hele tiden, så barna som spiller apekatter kan også spille byfolk. Kremmeren og fortelleren er faste roller. Det er opp til instruktøren om den vil la dyrene være katter eller apekatter. Deres replikker er bygget på ulike typer. Her kan instruktøren og gruppen gjerne improvisere frem nye typer med nye kjernereplikker.

Det trenger ikke være et fast antall roller, men tilpasses helt etter gruppens størrelse. Dette kan gi gode muligheter for både de minste barna som ofte vil være dyr og de største som har mer lyst på en rolle med replikker. Å jobbe med kroppsspråket er uansett viktig her. Dette stykket har jeg ofte benyttet som slutten på et arbeid med dyr. Kostymene bør gjøres enkle og sminking er ikke nødvendig. Apekattene kan for eksempel bare ha med seg brune klær hjemmefra. Dette skal være lavterskel og en fin øvelse for barna synes jeg. Apekattene bør ha noe å gjemme seg bak/i og eventuelt klatre i, men det kan godt være klosser eller pulter. Kulturskolen bør stille med en sekk; luer har alle barn selv (og de bør bare bruke sine egen luer av hensyn til mulig luseepidemi).

Sammendrag: En kremmer (kjøpmann) drar fra by til by for å selge luer han har laget. Det er sommer og varmt da han kommer inn i en by. Der vil ingen kjøpe luene hans fordi de ikke trenger dem i denne varmen. Han blir vist hvor han skal gå videre og følges av en regle på veien. Etter en stund, blir han sliten og legger seg til å hvile. Da dukker det opp noen katter. De blir nysgjerrige på mannen og hva han har i sekken sin. Derfor sniker de seg frem og stjeler luene hans. Han våkner, oppdager dem og at de har tatt luene. På snedig vis klarer han få luene tilbake. Det er plass til både dans og sang her om man vil.

Frøydis Rui-Rahman: Tlf: 909 65 292 / e-post: post@froydis.no.

Manus S-18: "Haiwa og havfruene" av Frøydis Rui-Rahman

Rui-Rahmans omtale: Dette manuset skrev jeg fordi en av mine teatergrupper ble bedt om å være med i et større kulturskolearrangement og derfor måtte vi spille et teaterstykke som var kort. Utgangspunktet er et eventyr jeg leste for sønnen min en gang, men som jeg ikke husker hvor jeg har funnet. Jeg ønsket å fokusere en stemning som skulle gi publikum ro frem mot Neptuns entrè, og benyttet derfor mange glidende bevegelser og rolig musikk.

Det var mange jenter i denne teatergruppen og de var alle veldig forfengelige. De var også glade i å danse. Derfor synes jeg det passet å gjøre dem til vakre havfruer med hver sin farge og mye glitter. Havfruer som danset hver gang de kom inn på scenen. De to guttene jeg hadde fikk spille rolle etter eget nivå; han ene var Haiwa og han andre improviserte en klovnefisk.

Både klovnefisken og sjøstjerna var elever med behov for tilpasset opplæring, så jeg ga dem frie tøyler til å lage sin egen rolle innenfor manusets rammer. Det eneste de måtte huske var de oppgavene de hadde som scenearbeidere. Dette gjorde de mye morsomt ut av, så jeg fikk mange gode idèer å plukke med i forestillingen. De ble en comic relief i et ellers ganske moralsk og rolig stykke. Disse står derfor ikke i manuset.

Sammendrag: Fiskeren Haiwa redder en havfrue og får møte havfruens søstre. Som takk for hjelpen får Haiwa et perlekjede som kan gjøre syke mennesker friske igjen. Haiwas søstre er syke, så Haiwa får merke at kjedet virker som havfruene lovet. Men søstrene til Haiwa blir grådige og vil tjene penger på perlekjedet. Haiwa får hjelp av havfruene og Neptun til å få søstrene til å forstå at grådighet er en verre sykdom enn hostingen søstrene opprinnelig led av.

Aldersgruppe: 10-13 år.

Rolleliste: Haiwa (fiskerjente eller fiskergutt), Haku og Haza (Haiwas søstre eller brødre; opprinnelig finnes bare Haza), Havfruene (velg selv antall. F.eks sju stk.), Neptun

Spilletid: 15-20 minutter.

Sceniske virkemidler: Lyd og musikk (master-cd finnes). Her er det rom for både danser og sanger som kommenterer handlingen og som avgrenser livet på land og livet i vann.

Scenografi og rekvisitter: Lys er viktig. Ellers blå og beige stoffer eller et hvitt lerret med prosjekterte bilder på. En båt som kan bevege seg. Et garn, et perlekjede, noe som markerer Haiwa og søstrenes hjem, mynter. Andre ting etter eget ønske. Kostymene til havfruene bør være fargerike og Haiwa og søstrenes kostymer bør være jordfarget. Malerisk sminke på havfruene og gjerne en skummel maske på Neptun som stiger opp av havet.

Frøydís Rui-Rahman: Tlf: 909 65 292, e-post: post@froydis.no.